בע"ה כ"ז באלול תשע"ו
30/09/2016
גליון מס' 2967

עלים
עלון קביעת סעד

פרשת ניצבים

נאמר במדרש: "ניתנה תורה בדימוס, פרהסיה, במקום הפקר, שאילו ניתנה בארץ ישראל, היו אומרים לאומות העולם, אין להם חלק בה. לפיכך ניתנה במדבר, במקום הפקר, וכל הרוצה לקבל יבוא ויקבל."

אם לתרגם זאת קצת לשפה מודרנית, בורא העולם יכול היה לבחור לתת את התורה בצורה אקסקלוסיבית, לקבוצה נבחרת של חכמים שישמרו על הטוהר ויוודאו שהכול אותנטי. אבל הוא בחר לפתוח את התורה לכל אחד, לתת לכולם אפשרות ללמוד תורה. כל מי שרוצה לקבל מוזמן לעשות זאת: "...לא נפלאת היא ממך ולא רחוקה היא" (דברים ל', י"ב).

בואו נודה על כך שיש בשיטה הזו סיכונים, כמו באנדרואיד החשוף לווירוסים... במשך הדורות היו ויהיו אנשים שלוקחים רעיונות בתורה, מסלפים אותם ומשתמשים בהם כדי להפיץ רעיונות ושיטות הפוכים לגמרי ממה שקיבלנו בהר סיני. הצצה קטנה לדתות אחרות המעוותות פסוקים בתורה תוכיח לנו זאת, ולפעמים לצערנו הדבר נעשה גם על-ידי יהודים.

אבל זו שיטה טובה בהרבה, כי כך כולם יודעים ומרגישים שזו לא תורה ששייכת לאיזו קבוצת עילית של גאונים; היא התורה שלהם, שלי ושלך, של כל יהודי ולמעשה כל אדם שרק יבחר בכך.

(מתוך אתר: בית חב"ד BeitChabad.com)

שיעור פרשת השבוע: גדי סמואל

שבת פרשת נצבים		ימי החול	
הדלקת נרות	18:08	זמן תפילין /טלית	05:49←05:45
מנחה 14:00	18:15	שחרית א'	06:00
שחרית א'	06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית ב'	08:30	שחרית ג' (בביה"ס)	08:20
מנחה 13:30	17:10	סוף זמן ק"ש	09:34←09:33
מנחה (בני-עקיבא)	14:15	מנחה א' (בחד"א)	13:15
לימוד "מדור לדור"	16:45	מנחה וערבית	18:10
שיעור-הרב ארי	17:30	שקיעה	18:19←18:27
צאת השבת	19:02	ערבית	20:10

שבת שלום

אחות תורנית: חגית קאופמן

פרשת נצבים

בפרשותינו בפרק ל׳ פס י״א כתוב ״כי המצווה הזאת אשר אנוכי מצוך היום לא נפלאת היא ממך ולא רחוקה היא, לא בשמים .... ולא מעבר לים... **כי קרוב אליך הדבר מאוד בפיך ובלבבך לעשותו״.**

רש״י מפרש שמדובר כאן על כל מצוות התורה, אולם הרמב״ן מפרש ״כי המצווה הזאת״ מדברת על מצוות התשובה שנזכרת בתחילת הפרשה (ל׳, א): ״והיה כי יבואו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך, **והשבות אל לבבך** בכל הגוים אשר הדיחך ה׳ אלוקיך שמה, **ושבת עד ה׳** אלוקיך״, ולכאורה היה מקום לומר שאין זו מצוה אלא הבטחה, שעתיד לבא יחזרו ישראל בתשובה,

ולכן אמרה תורה ״**כי המצווה הזאת״** – מצוות התשובה – ״אשר אנוכי מצוך היום לא נפלאת היא ממך ולא רחוקה היא״.

נשאלת השאלה וכי למה יעלה על הדעת לומר שמצות התשובה נפלאת היא ורחוקה היא, עד שיצטרך הקב״ה לומר לנו: ״כי קרוב אליך הדבר מאוד״ ?

ביאור העניין מסביר הירושלמי (מכות ב, ו): ״שאלו לחכמה חוטא מה עונשו? אמרו להם חטאים תרדוף רעה, שאלו לנבואה חוטא מה עונשו? אמרה להן הנפש התחטא היא תמות, שאלו לקב״ה חוטא מה עונשו? אמר להן יעשה תשובה ויתכפר לו.

וצריך להבין למה החמה והנבואה לא השיגו שאדם יכול לתקן ע״י תשובה, עד שגילה זאת הקב״ה ואמר ״יעשה תשובה ויתכפר לו״?

הענין הוא שמצד הדין לא היה ראוי לאדם תיקון ע״י תשובה, כי מי שמרד במלך מלכי המלכים אין לו שום תיקון, ואחת דתו להמית, אלא שהקב״ה ברוב רחמיו וחסדיו נתן לנו אפשרות לתקן את החטא ע״י תשובה, ולכן רק הקב״ה בעצמו שיכול למחול על כבודו היה יכול לומר ״יעשה תשובה ויתכפר לו״.

תרוץ נוסף: ידוע שעם ישראל קרויים בנים, וקרויים גם עבדים, לדעת רבי מאיר: עם ישראל בין עושים רצונו של מקום בין לא עושים רצונו של מקום, תמיד קרויים בנים, לכן היחס בינינו לבין הקב״ה יחס של בן ואבא, וידוע שאבא שמחל על כבודו כבודו מחול.

ואילו החכמה והנבואה הבינו שהיחס הוא: עבדים ומלך, ומלך שמחל על כבודו אין כבודו מחול, ולא תעלה תשובה, בא הקב״ה ואומר לנו שאתם קרויים בנים, ולכן מועילה התשובה.

חגי קבלן

בשם הרב משה קבלן

לצ׳פי רויך, אתך באבלך במות בנך

מושקו רום ז״ל

קיבוץ סעד

ההסכך נאמר במהלך טקס הלוויה שהתקיים בנחלת רום במושב שביר. מושקו קנה במושב שטח ביצתי שאיש לה רצה, והפך אותו לגן פורח אשר בו נבנה בית המשפחה.

אבא יקר ואהוב שלי,

המקום עליו אתה שוכב עכשיו, צריך בעצם להיות נמוך ב4 מטר.

אין שום הסבר טבעי לכך שיש כאן תל עפר מוגבה. אלא אם כן, היינו שואלים אותך ואז זה כבר היה נשמע טבעי לגמרי- ביחד איתנו המשפחה, זה פשוט פרוייקט הפיתוח הראשון שלך.

אז מה אם הייתה כאן ביצה שאף אחד אחר לא רצה לגור בה? דרוש איש חלום וחזון, כוח מחשבה ודמיון לצד חוכמת כפיים וחדוות עשייה כדי להפוך חלום למציאות, דמיון למשהו מוחשי.

מספיק לי לעצום את העיניים לרגע כדי להיזכר בעצמי יושב על הכנף של הטרקטור שרתום למכסחת בזמן שאתה נוהג ומכסח את אלפי צמחי הדטורה שצמחו כאן בתוך הביצה. ואח"כ את עשרות משאיות העפר ששפכו כאן ערמה אחרי ערמה עד שצמח וגבה לו התל הקטן. נמוך אולי, אבל בזכות חשיבה מחוץ לקופסא, מספיק גבוה כדי לתפוס כל משב רוח חולף גם ביום קיץ חם.

את עצי הצל והפרי שסובבים אותנו שתלנו ביחד. ממך למדתי שגומת שתילה עמוקה עדיף לחפור עם קלשון ולא עם את, את הרגבים הקשים בפינות הבור לשבור עם מכוש ובסוף לסדר גומה יפה עם טוריה.

ומה בדיוק אמורה עכשיו לעשות הטוריה בלעדיך? בעצם לא אחת אלא שתיים. כי כשאחת הייתה מתעייפת מרוב עידור, היית מרחם עליה ומחליף לשנייה וממשיך לנכש עשבים. ולא רק הטוריות, מה עם הנקרים המסכנים? עם מי הם ישחקו עכשיו "בואו נעשה בצינור חור ושמושקו כבר יסגור"?

כל יום שישי, אתה, לרוב עם סנדלים וכמה כפתורים פתוחים בחולצה. תמיד עם גופיה לבנה מתחת, הולך בגינה עם הדלי הנצחי שמלא בחתיכות צנרת, מחברי 12/16 ומזמרה ומתקן את החורים בטפטוף. שאלתי אותך פעם- "למה לא להחליף את כל הצנרת לכזו שהנקרים פחות אוהבים לנקר ולהפסיק עם המשימה האין סופית הזו?". ענית לי- "קודם כל, מסכנים הנקרים, מאיפה ישתו מים? גם להם מגיע! ולגבי המשימה- באמת קצת מעצבנת אבל עם מאמץ קל ומעט סבלנות היא מסתיימת די מהר ובסוף יש לך סיפוק ענק". שאלה קצרה, תשובה עניינית, ואני הרווחתי ממך עוד שיעור חשוב לחיים. כל כך מאפיין אותך, גם תמיד להתחשב בכולם וגם להנות מהדרך ומהתוצאה.

כשהעצים ששתלנו גדלו קצת, חלקם התחילו לצמוח עקום בגלל הרוחות. ושוב בכלים פשוטים, עם בזנ"ט והלמניה, חבל רפת או אזיקון והרבה סבלנות אתה מראה לי איך כשגם שמישהו מתחיל קצת על העוקם. כל מה שצריך זה בסיס איתן, תמיכה והכוונה והוא כבר יתיישר ויגדל למעלה.

אבא, איש פשוט אבל מיוחד, של עשייה ושל חלומות גדולים, איש של דמיון ופרקטיות מעורבבים יחדיו. אחד שכל כך אכפת לו מהארץ הזו ומהאנשים שחיים בה- מכולם ולא משנה מאיזה רקע. בולע כל ספר וזוכר כל פרט, מחובר לשטח דרך התנ"ך ודרך הרגליים, דרך המפה והמצפן ודרך החוויות המשותפות. מגיל אפס, חרשנו בטיולים ביחד כמשפחה את הארץ לאורכה ולרחבה. מצפון ועד דרום, אין כמעט מעין או נחל שאני לא זוכר אותנו טובלים בו ביחד כמשפחה ועם חברים. מעטות פינות החמד החבויות שיצא לי להגיע אליהן לראשונה לפניך, ובשלב מסוים, כשכבר כן גיליתי כמה כאלו כל כך נהנינו לחזור אליהן שוב ביחד.

גם אחרי שכבר חלית, עוד הספקנו לגנוב טיול אחד אחרון וקצר לעין עקב. לא אשכח לעולם כמה קשה היה לך לצעוד את 400 המטר מהחניה ועד למעין וכמה עצום היה חיוך הניצחון על פניך כשכבר התיישבת במים.

אבאל'ה גיבור,בעזרתה המדהימה של אמא ושאר המשפחה וחברים, התמודדת עם התקופה האחרונה באופטימיות מופלאה ובגבורה ענקית. גם כן שתי תכונות אופי שמאוד מאפיינות אותך. בצניעות הכרת במגבלות הכוח והרפואה אבל בנחישות לא איבדת את התקווה ובעיקר את שמחת החיים וחדוות העשייה עד לרגע האחרון.

אני יודע שאחד הדברים שמאוד הטרידו אותך בתקופה הזו היה התובנה המכאיבה שלא תזכה לראות את כל הנכדים האהובים עליך גדלים ושלא תוכל להיות שותף לשמחות ולאירועים הקטנים והגדולים שלהם בשנים שיבואו. אז אבא, שתדע, שהנוכחות שלך ביום יום שלנו כל כך עמוקה, כל כך מושרשת בנו ובמי שאנחנו וגם במי שהם, שאתה תמיד תהיה שם אתנו ואיתם. בזכותך הם יכולים לעשות "מגלשות סבון" מראש התל שחלמת ויצרת, לתוך סוכת הגפנים ששתלת. שבה, גם עופר ואורית וגם אני ומאיה עמדנו לצדך ולצד אמא מתחת לחופה. בזכותך אמא, עדי, נעם ותמר יכולים לצאת בכל חודש בשנה ולקטוף מעצי הגינה הזו תותים, תאנים, רימונים, לימונים ועוד ועוד. אז אולי עכשיו הגיע הזמן להעביר את מקל קטיף הסברס לדור הצעיר - אלון ונטע כבר ממש מוכנים לזה.

אבאל'ה יקר ואהוב מאוד שלי, אתה תחסר לי כל כך וכולנו כבר מתגעגעים אליך המון. אבל לפחות בשבילי, מספיק לי להעיף מבט קצר על כפות הידיים שלי הזהות לשלך ולדעת שאתה עדיין כאן ותמיד תהיה. בנוכחות, בדמיון, בזכרון, בחלום, בחדוות העשייה ובחוכמת הכפיים. בכל מקום ובכל זמן.

היה שלום אבא, אוהבים אותך המון.

נעמה

חודש תשרי

"אלה אזכרה.."

א' תשרי – יום פטירתו של גרשון טוביה לידר ז"ל – סבם של תמי שרם ושלמה רון	(תשל"ח)
ה' תשרי- יום פטירתו של אהרון אייזנשטט ז"ל- אביהם של יצחק ברזלי ולאה גוטמן	(תשל"ה)
ה' תשרי- יום פטירתו של חברנו אברהם אבן חיים ז"ל (שטקר)	(תשמ"ז)
ה' תשרי – יום פטירתה של חברתנו רחל קרול ז"ל	(תשמ"ח)
י"ח תשרי- יום פטירתו של חברנו שמחה ידידיה ז"ל	(תשס"ב)
כ"ג תשרי- יום פטירתה של חברתנו טובה דרורי ז"ל	(תשס"ט)
כ"ז תשרי- יום פטירתו של חברנו שמואל מצנר הי"ד	(תשי"ב)

השבוע שחל–

ביום ששי – יצאו עובדי הגד"ש ל"שבת גיבוש" בירושלים. השמועות מספרות שהיא היתה גדושה באירועים ועשירה בתכנים. נמתין לדיווחים...

ביום ראשון - לווינו בכאב וביגון את **מושקו רום** ז"ל - בנם של **ג'ינג'י** ז"ל **וצ'פי רויך** תבל"א, למנוחת עולמים במושב שפיר. מושקו נולד בסעד לפני כמעט 63 שנים, היה ילד ונער מוכשר וצנוע, גדל להיות איש של עשייה וספר ושל חלומות גדולים, איש שדמיון-חזון ופרקטיות מעורבים בו יחדיו. מושקו נשא לאישה את אתי בר-ישע ויחד הקימו משפחה ענפה במושב שפיר. מושקו נפטר לאחר מחלה קצרה וקשה. בחודשי חייו האחרונים הספיק לטייל בארץ, להיפגש עם רבים מאוהביו ולסגור מעגלי-חיים. יהי זכרו האהוב - עמנו תמיד. דיווחה: זהבה ברט.

בשבת – הקדימה נעמה סט ושיתפה את משתתפי השיעור, בדבר חששותיה כי באחד מן הימים היא תתבקש להעביר שיעור לפרשת "כי תבוא" והנה הוא התגשם... גלוי וידוע שמדובר בפרשה קשה שכמעט מחציתה רוויה בתוכחות ועונשים המפילים על הציבור אימה ופחד. ובכן, נעמה עמדה במשימה ובחרה להדגיש את מצוות הביכורים והמעשרות המוזכרים מיד בתחילתה. בשתי המצוות מודגשת ה'אמירה' המוטלת על מקיים המצווה בבואו אל בית הבחירה, עם שני הבדלים קטנים. במצוות הביכורים מדבר מקיים המצווה בלשון רבים בעיקר, כנציג הכלל: "ויענונו", "ויתנו עלינו"... ובלשון הקודש בלבד (משנה בסוטה), ואילו בווידוי מעשרות מקריא מקיים המצווה את דבריו כאדם פרטי, בלשון יחיד: "עשיתי ככל אשר ציוויתני" ובכל לשון שיבחר. מדוע? בביכורים תכלית הקריאה היא להשמיע ולפרסם ברבים את הדברים שהוא אומר, אשר בהם כלולים תודה ושבח לקב"ה לכן צריך להגיד בלשון הקודש שהוא הלשון הכללי כך שכולם יבינו, בעוד שבווידוי מעשרות מדובר בענייני ממון, אותם מנהל אדם במהלך השנה בינו לבין קונו, לכן חשוב שייזהר ויבין היטב את הדברים היוצאים מפיו.

בשיעורו של הרב ארי אחה"צ על התפילה, עסקנו הפעם בסוגיות הטכניות המתלוות אליה: מה ראוי להיות אורכה, והאם יש לעמוד יציב וזקוף בזמן התפילה או דווקא להתנועע? ובכן, לשתי השאלות הבאנו תשובות סותרות ומדויקות לכאן ולכאן. הבעל שם טוב (אבי החסידות) רואה אמנם חשיבות גדולה בכל אות ואות היוצאת מפיו של המתפלל, אולם משאיר לו להחליט מה יגרום לו להתפלל טוב יותר. ובשפתנו, "זורם" עם המתפלל על פי דרכו. בנושא השירה בתפילה טרם נגענו...

ביום שני – בבוקר, התכנסו במועדון כל אנשי הקומה התחתית, להרמת כוסית לרגל השנה החדשה. ברוריה גורן פתחה בדבר תורה מעניין על הדין ועל המלכת ה' בימי החג המתקרב. נחום ברך את כל הנוכחים לשנים רבות של צמיחה והתפתחות אישית, תוך השארת מקום גם לאחרים. בהזדמנות חגיגית זו, הוא נפרד רשמית משחר סמיט שניהלה את משרד הקהילה במשך שלוש שנים, ברך אותה ואיחל לה הצלחה. שחר נשאה גם היא דברים מהלב והודתה לכל עובדי הקומה על האמון, הנעימות והשותפות המוצלחת. היא ציינה בעיקר את האווירה הטובה ששרתה במשרדים ואת הזכות לעבוד בשיתוף פעולה עם אנשים טובים ולצידם. ברוח עסקיה של שחר - התזונה הטבעית, איחלו כל אנשי הקומה "לחיים" על כוסיות של שייק ירוק ובריא שהכינה חמי מכל טוב הירק שבגינה. נאחל למירב, מחליפתה של שחר, הצלחה רבה ושנה ברוכה.

אחה"צ, התקיימה בבית העלמין האזכרה השנתית הנערכת לקראת ראש השנה, לחברינו, הורינו וילדינו, שאינם עמנו עוד. השנה, בסימן "שנת השבעים" לסעד, קיבלה האזכרה אופי שונה. הכוונה היתה להנגיש את זיכרון הנפטרים לציבור הרחב שחלקים ממנו –צעירים וחדשים, לא זכו להכיר את מקימי הקיבוץ ואת אלו שתרמו למקום וכאן היה ביתם. הוזמן ציבור גדול שכלל: זוגות צעירים, ילדים ובני נוער שחלקם זכה להכיר את

הנפטרים מקרוב, בעזרת דפי זיכרון ותמונות שהונחו על הקברים ועליהם כמשקולת - חלוק נחל עם הספרה 70. אט אט, התמלא בית העלמין במבוגרים וילדים שעברו בין הקברים, עיינו בדפים והחליפו מידע וזכרונות. ברקע נשמעו השירים: 'רקמה אנושית', 'בית אבי' ושיר הבית - 'אותם השבילים' שכתבה חגית רפל, הלחין רועי גולן ושרה לנו בקולה... דרורה רוזנמן ז"ל. תמונת הבנים שהגיעו מחוץ לסעד, יחד עם המשפחות הצעירות וילדיהם שזה עתה הצטרפו וביניהם הוריהם ויתר חברי הקהילה, היתה טובה מאלף מילים. היא הוכיחה שזכרו של כל מי שהיה שותף לבניין המקום יישמר ויכובד על ידי הדורות הבאים. בטקס המושקע שכלל קריאת פרקי תהילים, דברי הרב ולימוד משניות הוקראו כל שמות הנפטרים. לאחר הקדיש, הקריאה תהילה בן אהרון (זיוון), דברים מרגשים שכתבה כנרת סמואל, המובאים בהמשך.

יורם קימלמן

דברים שכתבה כנרת סמואל והקריאה תהילה בן אהרון, ביום הזיכרון לחברי הקבוצה

לפעמים אני חושבת שבתים זוכרים.

אנשים ממשיכים הלאה, מתחלפים. גדלים, מזדקנים. אבל בית סופג לתוכו פיסות חיים ומשמר אותם בקרבו.

כשנכנסנו לגור בבית של ציפורה ושמעון אש ז"ל, חשבתי שבטח קשה להיפרד מבית של הורים, מבית ילדות. משה אמר לי: בית זה ארבעה קירות. אמא שלי הייתה שמחה שעכשיו יש כאן רעש של ילדים והתחדשות. שמחתי שאמר את זה, ועדיין, מידי פעם, ברגע של שקט, אני מנסה להרגיש את הזיכרונות שנאספו בבית.

בית זוכר חלומות ומריבות, חוויות, ריחות וניגונים. הוא זוכר רגעים של חסד ושל כאב. הוא אוסף אל תוכו תפילות ושתיקות. אלו נטמנים בפינות, בקירות, בחלונות הפונים אל החוץ.

אני אוהבת לחשוב על זה שהבית שלנו נושא בתוכו היסטוריה אישית, משפחתית, קיבוצית ואף לאומית. הוא מספר סיפור פרטי ואישי של אנשים מדהימים ומיוחדים, שהיו גם גיבוריו של דור שלם. הוא מספר את סיפור השינויים בסעד, בחדרים שהוסיפו עם המעבר ללינה משפחתית,, בחדר הנסתר שנסגר בימים של שוויון, בממ"ד ועוד.

לפעמים אני מגלה משהו מפעם, משהו שמזכיר את הסדר והארגון של שמעון וציפורה (אם אנחנו במקרה עוד לא הצלחנו לבלגן...), או מעטפה ישנה שנשלחה עוד בטרם הקמת הקיבוץ.

אני מרגישה זכות גדולה לגור בבית כזה, שנוכחת בו ברכתם של האנשים היקרים האלו, ומקווה שאולי ידבק בנו משהו מהם.

תהילה בן אהרון ומשפחתה, מתגוררים בביתם של חנה ודוד גולדשמידט ז"ל

כנרת סמואל ומשפחתה, מתגוררים בביתם של ציפורה ושמעון אש ז"ל

זוכרים את יענקל גיטמן ז"ל

במהלך עבודות ההכנה ואיסוף החומר לקראת הטקס "זוכרים בשבעים" קיבלנו דף מרגש ביותר מלאה גיטמן, שכתבה על בעלה יענקל ז"ל. למרות שעברנו עם המשפחות כמה פעמים על החומר, והקפדנו לבדוק ולוודא שלא יישכח אף אחד, רצה הגורל... ודף הזכרון של יענקל ז"ל נשמט, ולא הגיע לבית העלמין.

התעצבנו מאד, והתעצבנו אף יותר כשראינו את פניה העגומות של לאה שלמרות מאמציה הרבים, לא זכו האנשים שהגיעו לקבר לראות ולקרוא את הדף שהכינה.

הנה הוא לפניכם!

אתי וחמי

יענקל

אני רוצה לספר לך, כאן בבית העלמין, מה עברנו בלעדיך במשך 50 השנים שאתה לא אתנו.

קודם כל לספר לך על סגירת מעגל. כשקרה האסון ונאלצתי לדחות את מסיבת בת-המצווה של מירי, הבטחתי לה שבגיל 13 נחגוג לה, וכך היה.
ליעל חגגנו ביחד עם יואב. היא בת מצווה, והוא בר מצווה. לאבי חגגנו עם כל הקיבוץ.

הילדים סיימו לימודים, הלכו לצבא, ואפילו חתמתי לאבי ללכת לסיירת צנחנים. ב"ה, כולם חזרו בשלום.

עברנו כמה וכמה מלחמות, תמיד יחד עם המשפחה והחברים. ובאו חתונות, ומאד היית חסר.
המשפחה התרחבה והגיעו הנכדים ב"ה. עם כל אחד שמחנו עד הגג.
יש לנו עשרה נכדים, וביניהם בת אחת – עדי. אז היא מרגישה מיוחדת, וככה זה!

הנכדים הראשונים, שהם בנים, נקראים בשמך – יעקב. הגדולים, הם כבר אחרי צבא, ומצליחים במעשיהם, ב"ה. חלקם נשואים.

ובאו הנינים, שזו בכלל מתנה משמים. כמובן, כולם מוצלחים ויפים, ואני אוהבת אותם.
הפעם רציתי לספר לך מה עבר על כולנו, ואיזה משפחה יפה יצאה מאיתנו.

נוח בשלום על משכבך.

עדכון חשוב מוועדת תכנון

מאז פתיחת כביש הכניסה החדש לקיבוץ, נוכחנו כי נהגים רבים נוהגים בו במהירות מופרזת. נהיגה מעבר למהירות המותרת בכבישי הקיבוץ, היא סכנה ממשית, ובדיוק לשם כך הוצבו התמרורים המורים על כך. אולם אין זה מספיק. חובה עלינו ליצור מגבלה פיסית וממשית שתגביל את מהירות התנועה.

על פי המלצתו ואישורו של מהנדס הכבישים המלווה אותנו, אחת מהפעולות לשיפור הבטיחות היא: **הצבת במפרים בנקודות שונות שתפקידם לשמור על בטיחותנו מפני נהיגה מהירה ומסוכנת.**

בזמן בניית הבמפרים (כנראה מיד לאחר ראש השנה), לא תתאפשר נסיעה על כביש זה. **הציבור יתבקש לנסוע בכבישים העוקפים לאורך הגדר.**

אנו מודעים לחוסר הנוחות הזמנית ונשתדל לקצר את התהליך, עד כמה שניתן.

הודעה על המועד המדויק תפורסם קרוב למועד הביצוע.

שנה טובה ונסיעה בטוחה,

אליסף ואתי

על החלפת גגות האסבסט

כאשר באו השבוע להחליף את גג האסבסט, לא ידענו לפני איזה מבצע אנחנו עומדים. אך הצוות המיומן – משה, אתי ואליסף – הוכיחו את עצמם בעמידה בטיפול מעל למצופה.

כל בעיה שהתעוררה נענתה בזריזות על ידי אנשי מקצוע לשביעות רצוננו. יישר כוחכם שנזכה לשנים רבות בשיתוף פעולה כזה.

שנה טובה!

משפחת שגון

הזמנת רכבים לימי חופשת סוכות

רכבים לימי חופשת סוכות יש להזמין עד יום רביעי ג' אלול, 5/10, (צום גדליה).

רכבי 7 מקומות ישובצו על פי רכב פנוי.

סדרן רכב

הודעות חשובות ממשרד מנהל קהילה

1. בעשרת ימי תשובה, ניכנס בע"ה למבצע ניקוי מרזבי הממדי"ם. אני מזכיר שמרזבים בבתים שהורחבו בבנייה פרטית הינם באחריות החבר. יחד עם זאת, חברים מעל גיל 65 הזקוקים לסיוע בניקוי המרזבים בהרחבה שלהם, מתבקשים לפנות אחרי החג למירב במשרד מנהל הקהילה ולהירשם אצלה.

2. ימי העבודה של מירב, מחליפתה של שחר יהיו לעת עתה: ראשון, שלישי, רביעי וחמישי בכל שבוע.

שעות הפתיחה - 08:30 – 15:30.

דרכי התקשרות- טלפון קווי: 08:6800405 , מייל: misradkehila@saad.org.il

שנה טובה לכל בית סעד

ליהב הלפרין מזל טוב לבר המצווה
לשביט ולכרמל, ללאה ולאבי ולכל המשפחה המורחבת
שתזכו לשמחות ולנחת!

לרותי ולאורי יערי ולכל המשפחה, מזל טוב לנישואי הנכדה
הדר בתם של אבישי וחני יערי עב"ל מאור
שתזכו להרבה שמחות ואושר!

מומלץ לרשום בימנים!

ערב סיכום שנה יתקיים:

ביום רביעי י"ז בתשרי 19.10.16 בשעה 20:45

ועדת תרבות

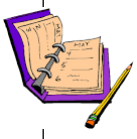

הודעה מצוות הבריכה

עונת הרחצה מסתיימת ביום שישי הקרוב, 30/9.

באופן חד פעמי בערב ראש השנה 2/10 תיפתח הבריכה בשל החופש ממערכות החינוך.

הבריכה תיפתח בשעות השחיינים בבוקר – 6:30 עד 8:30. וכן בשעות 10:00 עד 12:30. ובכך ניפרד מהבריכה.

שיהיה לכולנו חורף טוב ופורה ושנה נפלאה של בריאות.

לשכנינו הוותיקים מסעד

רצינו להודות על השי המתוק ועל המכתב היפה שצירפתם.

מאז ימי ראשית עלומים, אתם שותפים אמיתיים לדרך ולחזון, בשמחות ובצער.

תרומתכם להקמת עלומים ולביסוסה בראשית ימיה משמעותית, וראויה לכל ההערכה.

בתקווה לעוד שנים רבות של שותפות וחברות.

שתהיה לכם שנת 70 מלאה בכול טוב. תחל שנה וברכותיה.

בתודה ובהערכה, שכניכם הצעירים מדרום.

קיבוץ עלומים

גלעד פישביין מזכיר הקיבוץ

הזמנה לקידוש

השבת – פרשת ניצבים, נערוך אי"ה קידוש לרגל:

בר המצווה של יהב הלפרין

ונישואיהם של חן וייטב

בשעה 11.00- באולם ההגשה של חדר האוכל

הציבור מוזמן!

משפחת הלפרין המורחבת

לכבוד השנה החדשה ולכבוד שנת ה-70

מוזמנים לקבלת שבת קהילתית בסימן התחלות חדשות.

נברך את ילדינו העולים לכיתה א', את מסיימי י"ב ואת בני המצווה של שנת תשע"ו

בשירים, ניגונים ובאווירה חגיגית עם מיטב המוסיקאים.

יום שישי כ"ז אלול בין השעות 16:30-17:30 על הדשא מול הכלבו.

בואו בשמחה!

ושבת חינוך ותרבות

עדכונים מהמרפאה

דר' שי קרמר ילדה בשעה טובה בת, ויצאה לחופשת לידה, נאחל לה מזל טוב וכל טוב. במקומה חזרה אלינו דר' סמדר ריין, וכן הצטרף אלינו דר' אמיר, מתמחה ברפואת משפחה.

עקב כך יש שוב שינוי בזמני הקבלה במרפאה מסוף ספטמבר ועד להודעה חדשה.

יום	א'	ב'	ג'	ד'	ה'	ו'/ ערבי חג
רופא/ה	**12:00-14:30**	-	**08:00-12:00**	-	**08:00-13:30**	-
אחות	07:30-12:00	-	07:30-12:00	07:30-12:00	07:30-12:00	07:30-11:30
מעבדה	07:30-08:15	-	07:30-08:15	07:30-08:15	07:30-08:15	-
טיפת חלב		08:00-12:00				
מזכירות	07:30-12:00	-	07:30-12:00	07:30-12:00	07:30-12:00	07:30-11:30

שימו לב: ביום שני - קבלת טיפת חלב – אין קבלת אחות!

בערב יום כיפור המרפאה תהייה סגורה!

חיסוני שפעת: הגיעו חיסוני שפעת- **חשוב ומומלץ להקדים ולהתחסן !** כולם מוזמנים בשעות הקבלה.

<u>מומלץ מאוד לילדים להתחסן החל מגיל חצי שנה.</u>

אנו נפתח את המרפאה בשעות אחה"צ לטובת חיסוני שפעת : נפרסם על כך בהמשך.

בברכת בריאות טובה, ושנה טובה לכל קהילת סעד !

צוות המרפאה